

14. A fátyolkák átteleléséhez. (Bemutatva a f. évi november 24-én tartott szakülésen.) Azon rovarok, melyek mint kifejlett alakok szoktak áttelelni, mint az általánosan tudva van, a legkülönbözőbb buvóhelyeket szokták télire választani. Én teljesen véletlenül a fátyolkáknál egy sajtáságos áttelelési helyre akadtam, a melyről eddig tudomásom nem lévén, s az irodalomban is nem olvasván, érdemesnek tartom itt följegyezni. — Egyik télen bizonyos más rovar-alakok után járván a kolozsmonostori erdő szélén, a kemény, fagyos és hóval vastagon fedett földet csákánynyal egy meternyire ásatva, az itt levő földrepedésekben néhány fátyolkát találtam. Valjon ez áttelelési hely a fátyolkákra nézve rendes vagy pedig csak kivételes, azt természetesen ezen egy esetből el nem dönthetem.

Dr. Szaniszló.

15. Két érdekes állatfaj Arad város faunájából. (Előadatott a f. év november 24-én tartott szakülésen.) Folyó évi október havában alkalmam volt Arad városát meglátogatni. Ezen kedvező alkalmat igyekeztem crustaceologiai gyűjtések szempontjából lehetőleg felhasználni s egyéb, hivatalos teendőim végzése után fennmaradt időmet arra fordítottam, hogy felkerestem Arad város környékén a közelebb fekvő tavakat, tócsákat és pocsolyákat. A milyen nagy remények között indultam neki e vizsgálódásoknak, épen oly szomorúan kellett meggyőződnöm arról, hogy crustaceologiai szempontból az Arad városi pocsolyák bizony nagyon szegények. Ezt kutatásaim eredményéből itélve bátran elmondhatom. A város mellett elfolyó, jobban mondva álló, holt Maros nevű bűzhődő, piszkos levű árokban reményltem a legdúsabb zsákmányra találni, de fájdalom, ezen ároknak vize a belefolyó különböző excrementumoktól annyira saturált, hogy nincs az a szerves lény a Bacteriumok kivételével, mely benne élni képes lenne. Tudakozódásom folytán megtudtam, hogy Arad környékén olyan állandóbb tócsák, a minőket én kerestem s a minőkre szükségem volt, nem léteznek. Van ugyan a város külvárosaiiban elég, de csak akkor, ha egy-két napig esik az eső; ezek azonban 4—5 nap alatt fel szoktak száradni. Véletlenül ottan tartózkodásom ideje alatt nem volt olyan eső, hogy e pocsolyák, melyek bizonyára nem is bő, de legalább közepes aratást adtak volna, csak kis mértékben is megteltek volna. Így hát nem maradt egyéb hátra, mint felkeresni azon egyetlen állandó tavat, mely a város-ligetben fekszik és „Korcsolyázó-egyleti tó” néven van Arad város térképén jelölve. E tavat, mely egy közeli szeszgyárnak kifolyó, elhasznált vizéből nyeri éltető elemét, október 22-én